

अयेत्याद्यस्य चार्वाङ्गि ! रक्षस्य प्रवृत्तामि ते ॥”
इति कामधेनुतन्त्रे ३२ पटलः ॥०॥
अपि च । अथ सङ्गुलविधानम् ।
“समङ्गुलितमर्थो यश्चाधिकांशमापि वा ।
न सम्यक्फलभागभूयात्तन्मात्रियममाचरेत् ॥
ताम्रपात्रं सद्रवञ्च सतिलं जलपुरितम् ।
सङ्गुलञ्च फलेहं वि ! गृहीत्वा चम्य कल्पतः ॥
अथर्वना च शिरःपद्मे श्रीगुरुं करुणामयम् ।
यन्नेववदनी वापि देवेन्द्रवदनीऽपि वा ॥
मामं पलं तिथिश्चैव देवपर्वादि कल्पतः ।
आद्यान्तकालञ्च तथा गोत्रं नाम च कामिनाम् ।
क्रियाह्वयं करिष्येऽन्तमेव समुत्तज्जेत् पयः ॥”
इति योगिनीतन्त्रे प्रथमखण्डोऽयं २ पटलः ॥०॥
अथ च । शिवपूजायां मानससङ्गुलो यथा, —
“ततस्तु परमेशानि ! कृत्वा सङ्गुलमानसम् ।
यथापूर्वं महादेवि ! ब्रह्माण्डस्थितिमानसः ॥
तदा भवतु मर्त्याङ्गं इति सङ्गुलमानसः ।
न गोत्रं मम देवेशि ! न नाम परमेश्वरि ॥
न माता परमेशानि न पिता मम कामिनि ।
तस्मिन् काले महेशानि मम सर्वं न हि प्रदिशे ॥
न वारं न तिथिं देवि तस्मिन् काले शुक्लः सद्यः
न काष्ठां न कलां देवि तस्मिन् काले वरानने
न दिवा परमेशानि न रात्रिं परमेश्वरि ।
अतएव महेशानि सङ्गुलमानसं कृतम् ॥
मानसं यदि आयाति तदा स्थानन किं प्रिये ।
सङ्गुलमानसं देवि चतुर्वर्गप्रदायकम् ॥
स्वल्पं हि परमेशानि सङ्गुलं व्यर्थमुच्यते ॥
सङ्गुल्येन विना देवि यत्किञ्चित् कृतवान्सुधीः
तदुक्तं परमेशानि तत् सर्वं मानसं परम् ॥
यदुक्तं परमेशानि मुनिना क्षुद्रद्विना ।
तत् सर्वं परमेशानि व्यर्थं भवति पार्व्वति ।
इति सङ्गुलमाचर्य जीवत्यासं समाचरेत् ॥”
इति लिङ्गार्चनतन्त्रे ५ पटलः ॥
सङ्गुलजन्मा, [न] पुं, (सङ्गुल्यत् जन्म यस्य ।)
कामदेवः । इति चिकारुशेषः ॥ (यथा, कथा-
सरित्सागरे । ४८ । २३८ ।
“दग्धोऽपि कामः सङ्गुलजन्मा शर्व्वेण
निर्मितः ॥”)
सङ्गुलभवः, पुं, (सङ्गुल्यत् भव उत्पत्तिर्यस्य ।)
कामदेवः । इति चिकारुशेषः ॥ (प्रभिलाष-
तभूतमात्रे, त्रि । यथा, महाभारते । १३ ।
४१ । ८ ।
“त्वदर्थमागतं विधिं देवेन्द्रं मां शुचिस्मिन् ।
क्षिप्रमानमनङ्गेन त्वत्सङ्गुलभवेन ह ॥”)
सङ्गुलयोनिः, पुं, (सङ्गुल्यत् योनियस्य ।) काम-
देवः । इति हेमचन्द्रः ॥
सङ्गुलकः, त्रि, (सम्यक् कसति इतस्ततो गच्छ-
तीति । सस + कस गतो + “समि कसेरुक् ।”
उणा० २ । २८ । इति उकन् ।) अस्त्रिः ।
इत्यमरः ॥ दुर्बलः । इत्युणादिकोः ॥ मन्दः ।
इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिहृत्तिः ॥ संकीर्णः ।
अपवादशैलः । इति संक्षिप्तशारोणादिहृत्तिः ॥

(यथा, महाभारते । १२ । १८३ । १३ ।
“लोष्टमर्ही तृणच्छेदी नखखादौ तु यो नरः ।
नित्योच्छिष्टः सङ्गुलको नेहायुषिन्दते महत् ॥”
महार्, पुं, (संकीर्ण्यते इति । सं + कृ + विक्षेप +
घञ् ।) सम्राज्जन्मा क्षिप्तधुल्यादिः । इति
शब्दरत्नावली ॥ अनिचटत्कारः । इति
मेदिनी ॥
सङ्गारो, स्त्री, नवदूषितकन्या । इति मेदिनी ॥
सङ्गायः, चि, (सम्यक् काशते प्रकाशते इति ।
काश + पचाद्यच् ।) सङ्घः । (यथा, महा-
भारते । १ । १२३ । ३ ।
“आजगाम ततो देवो धर्मो मन्त्रबलात् ततः ।
विमानं सूर्यमङ्गांशं कुन्ती यत्र जपस्थिता ॥”)
अन्तिकः । इति विश्वः ॥
सङ्गिलः, पुं, दङ्गनीला । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
सङ्गीर्णः, त्रि, (सं + कृ + क्तः ।) जनादिभिर्नि-
वकाशः । इति भरतः ॥ नानाजातिसंमिलितम् ।
इति भानुदीक्षितः ॥ तत्पर्यायः । सङ्गुलम् २
आकीर्णम् ३ । इत्यमरः ॥ निचितम् ४ । इति
नानार्थं अमरः ॥ व्यासम् ५ समाकीर्णम् ६ ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, महाभारते । १ ।
१३४ । २८ ।
“द्रोणः सङ्गीर्णयुद्धे च शिष्यामास वीर्यवान् ॥”)
सङ्गुलः । इत्यजयः । परस्परविजातीयः । यथा,
“विशेषलिङ्गैः संकीर्णैर्नानार्थैरव्ययैरपि ।”
इत्यमरश्लोकोटीकायां भरतः ॥
अशुभः । इति नानार्थं अमरः ॥
सङ्गीर्णः, पुं, (सं + कृ + क्तः ।) अम्यष्टकरणादि-
चाण्डालपर्यन्तमिश्रजातिः । इत्यमरः ॥ मिश्रित-
रागः । इति संगीतशास्त्रम् ॥
सङ्गीर्तनं, स्त्री, स्त्री, (सं + कीर्त्त + ल्युट्) सम्यक्-
प्रकारेण देवतानामोच्चारणम् । गुणादि-
कथनम् । यथा, —
“कृष्णवर्णं त्विवा कृष्णं साङ्गोपाङ्गास्तपार्चदम्
यज्ञैः सङ्गीर्तनप्रार्थयिष्यन्ति हि सुमेधतः ॥”
इति श्रीमद्भागवते ११ स्कन्धे ५ अध्यायः ॥
“रूपां व्यावर्त्तयति । त्विवा कान्ताग कृष्णं
इन्द्रनीलमणिवदञ्जुलम् । यद्वा त्विवा कृष्णं
कृष्णावतारं अनेन कलौ कृष्णावतारस्य प्राधान्यं
दर्शयति । अङ्गानि हृदयादीनि । उपाङ्गानि
कौस्तुभादीनि । अस्त्राणि सुदर्शनादीनि ।
पापदाः सुनन्दादयः । तत्सहितं यज्ञैरर्चनैः ।
सङ्गीर्तनं नामोच्चारणं स्तुतिश्च तत्प्रधानैः ।
सुमेधसो विवेकिनः ॥” इति तट्टोकायां श्रीधर-
स्वामी ॥०॥ तन्माहात्म्यं यथा, —
“सङ्गीर्तनध्वनिं श्रुत्वा ये च नृत्यन्ति मानवाः ।
तेषां पादरजःस्पर्शात् सद्यः पुता वसुधरा ॥”
इति ब्रह्मवैवर्तपुराणम् ॥
अपि च ।
“नामसङ्गीर्तनं यत्र कृष्णस्य परमात्मनः ।
स्थानं तत्तु पवित्रं स्थानानां तत्तु मुक्तिदम् ॥”
इति पञ्चपुराणम् ॥ * ॥

प्रथमसङ्गीर्तनारम्भप्रमाणं यथा । पुष्करतीर्थे
नारदं प्रति ब्रह्मवाक्यम् ।
“श्रीकृष्णरमसङ्गीर्तनं योगाध्वनिसमन्वितम् ।
कुब वत्साधुनाचैव श्रुत्वन्तु मुनयः सुराः ॥
गोपीनां वल्लहरणं परं रामसङ्गीतवम् ।
ताभिः सार्धं जलक्रीडां हरिकृत्तीर्त्तनं कुब ॥
कृष्णसङ्गीर्तनं तूर्णं पुनार्ति श्रुतिमावतः ।
श्रोतारश्च प्रवक्तारं पुरुषैः सप्तभिः सह ॥
यत्रैव प्रभवद्भूतस्य तन्नामगुणकोत्तमम् ।
तत्र सर्वाणि तीर्थानि पुण्यानि मङ्गलानि च ॥
तत्कीर्त्तनध्वनिं श्रुत्वा सर्वाणि पातकानि च ॥
दूरादेव पलायन्ते वेतनेर्यामवोरगाः ॥
तद्दिनं सफलं धन्यं यशस्यं सर्व्वमङ्गलम् ।
श्रीकृष्णकीर्त्तनं यत्र तत्र वै नायुषोऽर्थवः ॥
कृष्णसङ्गीर्त्तनस्थाने ये च नृत्यन्ति वेणवाः ।
तेषां पादरजःस्पर्शात् सद्यः पुता वसुधरा ॥
उत्कीर्त्तनं भवेद्यत्र कृष्णस्य परमात्मनः ।
स्थानं तच्च भवेत्तीर्थं श्रुतानां तत्र मुक्तिदम् ॥
नात्र पापानि तिष्ठन्ति पुण्यानि सुखिराणि
च ।
तपस्विनाश्च व्रतिनां व्रतानां तपसां स्थलम् ॥
वर्त्तन्ते पापिनां देहे पापानि तिविधानि च ।
महापापोपपापातिपापान्येव स्मृतानि च ॥
कृष्णसङ्गीर्त्तनादङ्गानात्तन्मन्त्रयज्ञादहो ।
मुच्यन्ते पातकेस्तेषु पापिनिस्त्रिविधा जनाः ॥”
इति नारदपञ्चरात्रे ज्ञानामृतसारे प्रथमैक-
रात्रे महोत्सवारम्भो नाम १० अध्यायः ॥
सङ्गीर्त्तितः, त्रि, (सं + कीर्त्त + क्तः ।) सम्यगु-
च्चरितः । संस्तुतः । यथा, —
“अज्ञानादथवा ज्ञानादुत्तमशोकनाम यत् ।
संकीर्त्तितमघं पुंसो दहद्देधो यथानलः ॥”
इति श्रीभागवते ६ स्कन्धे २ अध्यायः ॥
सङ्गुचितं, स्त्री, (सं + कृ + क्तः ।) संक्षेप-
युक्तम् । अप्रफुल्लम् । तत्पर्यायः । निद्राणम् २
मौलितम् ३ सुप्रितम् ४ । इति हेमचन्द्रः ॥
सुप्तम् ५ मिलितम् ६ नतम् ७ निकुञ्चितम् ८ ।
सनिद्रम् ९ अलसम् १० । इति राजनिर्वण्टः ॥
(यथा, भाष्यासप्तम्याम् । ६५४ ।
“सङ्गुचितार्ज्जुनं द्विगुणांशुकां मनोमात्रविस्फुर-
णदनाम् ।
दयितां भजासि सुधासि व तुङ्गिन इव प्रसा-
दनम् ॥”)
सङ्गुलः, स्त्री, (सङ्गुलतीति । सं + कृ + सं + स्थानि +
इगपधेति कः ।) युद्धम् । इत्यजयः ॥ (यथा,
हरिश्चंशे । ८१ । ८५ ।
“ततो बलेन महता गजानीकेन चाप्यह ।
उमयोन्मत्तं ताभ्या सङ्गुल समपद्यत ॥”)
परस्परपरिहृतवाक्यम् । तत्पर्यायः । किष्टम् २ ।
इत्यमरः ॥ “इ पूर्वापरविरुद्धे वाक्ये । यथा, —
‘यावज्जीवमहं मीनी ब्रह्मचारी पिता मम ।
माता च मम बन्धा स्यात् अरामोऽनुपमो
भवाम् ॥’